

mennesker; i det hele taget oplysning og tilbud om rygeafvænning.

Som sagt er vi kritiske over for at lave det her forbud frem mod år 2001, og vi er overbeviste om, at det ikke vil blive overholdt, men vi ser det klart som et vink med en vognstang til hele befolkningen om, at der må ske en holdningsændring.

Søren Søndergaard (EL):

Enhedslisten er enig med forslagsstillerne i, at alle har ret til at være i røgfri miljøer, hvis de ønsker det. Og derfor går Enhedslisten også ind for, at der ikke ryges i offentlige lokaler.

Som det er blevet nævnt, er der ingen tvivl om, at rygning spiller en negativ rolle i forhold til folkesundheden. Vi ved, at livsstilssygdomme forårsaget af rygning, mangelfuld motion og forkert kost er medvirkende årsag til, at middelealderen i Danmark ikke ligefrem er noget at prale af.

Men samtidig tror vi ikke på, at forbudspolitik a la Sverige er den bedste måde til at løse problemerne. Hvorfor skal ansatte i sundhedssektoren og på skoler og daginstitutioner ikke have samme ret til rygerum som alle andre? Hvis lærere og pædagoger ikke ryger andre steder på arbejdspladsen end i rygerummet, ser børnene og de unge det ikke og bliver derfor heller ikke påvirket af dem som rollemodeller på dette punkt.

Hvis skolerne skal være totalt røgfri, kunne man vel med lige så stor ret forbyde junkfood og sodavand. Vi ved, at alt for mange børn og unge får en stor del af deres energibehov dækket af sukkerholdige drikke og burgere og chips. Og vi ved også, at spise- og motionsvaner grundlægges i barndommen.

At tvinge folk til at holde op med at ryge kan måske blokere for løsningen af andre problemer, som har meget større negative sociale konsekvenser. Hvis man har et voldsomt alkoholforbrug eller misbrug, der har medført social deroute, og havner i et behandlingssystem, hvor man skal skippe smøgerne for at få alkoholbehandlingen, så kan man risikere, at vedkommende takker nej til alkoholbehandlingen. Eller man kan forestille sig et psykisk sygehus med mennesker med enorme følelsesmæssige smerter; skal de samtidig tvinges til også at droppe rygningen? Er det den rigtige rækkefølge?

Derimod synes vi, at det vil være en enormt god idé, hvis man pr. automatik som ryger får

tilbudt nikotinerstatningsprodukter ved indlæggelse på sygehuse, gerne fulgt op af et stop røgen-kursus eller -materialer. Et lignende tilbud ville være en god idé også at give til offentligt ansatte. Vi støtter også alle fornuftige oplysningskampagner, ikke mindst målrettede kampagner over for børn og unge. Det må meget gerne være yt at ryge.

Enhedslisten synes også, at initiativer som de københavnske rygestopkurser er en rigtig god idé, men der er her brug for udvikling af metoder og materialer, der appellerer til de befolkningsgrupper, som man ikke har kunnet nå med de hidtidig anvendte metoder.

Mænd i bydelen Sydvest i København har landets laveste middelealder, men de har også ringe eller ingen uddannelse, de har dårlige boligforhold, de har ringe tilknytning til arbejdsmarkedet, og de har et svagt netværk generelt. Det har de altså ikke primært, fordi de ryger. Rygestopkurserne har derfor heller ikke særlig succes derude; men rygning er jo netop heller ikke den eneste årsag – eller måske endda slet ikke det største problem for denne gruppe.

Derfor kan Enhedslisten ikke støtte forslaget, som det ligger. Derimod støtter vi gerne alle håndte initiativer, som kan styrke forebyggelsen af livsstilssygdomme.

Kim Behnke (FP):

Som det fremgår af forslaget, er det sådan, at jeg er den eneste fra Fremskridtspartiet, der er medforlagsstiller. Vi forventer dog, at selv om gruppens medlemmer er frit stillet, så vil det være sådan, at der er flere end undertegnede, der kommer til at stemme for forslaget.

Da Folketinget i 1995 vedtog loven om regulering af tobaksrygning i offentlige lokaler, primært i staten, var det sådan, at Fremskridtspartiet på daværende tidspunkt stemte nej. Det gjorde vi, fordi vi var overbeviste om, at danskerne er så fornuftige og ræsonnable, at frivillige ordninger kunne administreres, at oplysningskampagner ville respekteres.

Vi må nu 4 år efter konstatere, at det ikke er tilfældet. Vi må konstatere, at den hensynsfuldhed, som man kunne forvente fra rygerne over for ikkerygerne, ikke er til stede, men at rygerne udviser en ekstrem grad af egoisme og er mere optaget af at få afbrændt deres tobak end at tage hensyn til de mennesker, de er i lokale med.